της **Μαρίας Μπικάκη**

Η τελευταία σύνοδος των ηγετών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ομόφωνα αποφάσισε ανθρωποθυσίες προσφύγων. Η συμφωνία με την Τουρκία καθόρισε τη διαδικασία και η ελληνική κυβέρνηση ξεκίνησε την εκτέλεση χωρίς χρονοτριβή, σαν έτοιμη από καιρό. Εξάλλου ήταν μια επιτυχία κατά τον Τσίπρα και μια καλή συμφωνία κατά τον Μουζάλα. Τα νησιά εκκενώθηκαν από τους πρόσφυγες που είχαν φτάσει πριν τις 20 Μαρτίου, οι οποίοι μεταφέρθηκαν στην ηπειρωτική χώρα και τα hot spot των νησιών μετατράπηκαν σε κέντρα κράτησης για όλους όσους έφτασαν μετά ανεξαρτήτως εθνικότητας. Οι πρόσφυγες μετά τον πόλεμο, την ταλαιπωρία, το επικίνδυνο ταξίδι βρέθηκαν κρατούμενοι μαζί με τα παιδιά τους σε άθλιες συνθήκες. Αλλά, στη Χίο μια μεγάλη μαζική απόδραση 800 κρατουμένων την Παρασκευή έδωσε το πρώτο κτύπημα στη βάρβαρη συμφωνία.

Ο κατήφορος της «πρώτη φορά αριστερά» κυβέρνησης την οδήγησε να κάνει πράξη το σύνθημα «όταν απελαύνεις σε δικτατορίες, γίνεσαι συνένοχος σε δολοφονίες», αφού ανερυθρίαστα ανακοινώνει, εκτελεί και προγραμματίζει απελάσεις. Ήδη, από τις αρχές του χρόνου μέχρι τις 24 Μαρτίου η ελληνική κυβέρνηση απέλασε στην Τουρκία 695 πρόσφυγες.

Γεμίζει με χιλιάδες πρόσφυγες – μετανάστες τα εννέα κέντρα κράτησης, τα κρατητήρια αστυνομικών τμημάτων, τα μεταγωγών, τις φυλακές – hot spot και ετοιμάζει τις απελάσεις των νέων προσφύγων, που είτε δεν τους δίνει δυνατότητα για υποβολή αιτήσεων ασύλου ή που δεν ζητούν άσυλο στην Ελλάδα ή που θα απορρίπτεται η αίτησή τους με φαστ τρακ κριτήρια. Ήδη στη Μυτιλήνη έφτασαν 50 αστυνομικοί από την Ολλανδία για να συνοδεύουν τους πρόσφυγες που θα επαναπροωθούνται με αεροσκάφος προς τη Σμύρνη με την αναλογία δύο αστυνομικοί ανά έναν πρόσφυγα. Ενώ, ναυλώθηκαν από τη Frontex και δύο πλοία τούρκικων συμφερόντων μέσω ελληνικών ναυτιλιακών εταιρειών τα οποία και θα μεταφέρουν 250 συνολικά μετανάστες τη μέρα με τη συνοδεία άλλων τόσων αστυνομικών της Frontex ξεκινώντας από τη Δευτέρα και αρχικά για 3 μέρες. Λεφτά ρέουν στις εφοπλιστικές, αλλά και στα ξενοδοχεία, αφού για τους ευρωπαίους αξιωματούχους έχει ενοικιασθεί το σύνολο των δωματίων σε ξενοδοχεία και των ενοικιαζομένων δωματίων στην

πόλη της Μυτιλήνης και σε ακτίνα πολλών χιλιομέτρων από την πόλη.

Η καταγγελία της Διεθνούς Αμνηστίας ότι η Τουρκία έκανε απελάσεις Αφγανών που ζητούσαν άσυλο είναι γνωστή. Οι επαναπροωθήσεις με τη βία Σύρων στην Συρία έκαναν ακόμα και τον πρόεδρο της ευρωομάδας της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών Γκι Φερχόφσταντ, να δηλώσει ότι «αν η καταγγελία επιβεβαιωθεί η συμφωνία ΕΕ – Τουρκίας θα πρέπει να επανεξεταστεί». Όμως, ο ζήλος της κυβέρνησης-δεσμοφύλακα είναι τόσο μεγάλος που δεν ιδρώνει το αυτί της. Προχωρά ολοταχώς σε επαναπροωθήσεις, φυλακίσεις, απελάσεις κατασκευάζοντας ένα σωρό επιχειρήματα, ότι οι κρατήσεις συνιστούν διεθνή πρακτική και άλλα τραγικά.

Παράλληλα κατέθεσε και ψήφισε με διαδικασία κατεπείγοντος το νόμο που αποτελεί μια συνολική αντιδημοκρατική στροφή, ανατρέπει πλήρως τα ισχύοντα για το καθεστώς ασύλου, αυστηροποιώντας τα κριτήρια, άρα περιορίζοντας την προστασία, θεσμοθετεί διαδικασίες φαστ τρακ στην εξέταση των αιτημάτων, ορίζει υπεύθυνους ευρωπαίους ειδικούς, εξατομικεύει την εξέταση της αίτησης ως προς το αν πληρούται το κριτήριο της ασφαλούς τρίτης χώρας, δίνει ρόλο στις ΜΚΟ.

Δραματική είναι η κατάσταση και για όσους παραμένουν ακόμα «ελεύθεροι» σε χώρους συγκέντρωσης ή κέντρα διαμονής προσφύγων. Οι συνθήκες στην Ειδομένη για τους σκηνίτες που ελπίζουν ότι μέρα με τη μέρα θα ανοίξουν τα σύνορα είναι τραγικές. Το πείσμα τους οπλίζει να παραμένουν, καταλαμβάνοντας τις σιδηροδρομικές γραμμές, υπομένοντας τον πανούργο «αγρότη» ιδιοκτήτη καντίνας που δήθεν οργώνει ανάμεσα στις σκηνές και τα παιδιά που παίζουν.

Η κατάσταση στο Ελληνικό, τον Κατσικά, τα Διαβατά, το Κουτσόχερο κι αλλού είναι άθλια. Σε μετρημένους χώρους υπάρχουν κάπως καλύτερες συνθήκες, αλλά και εκεί με την υπερσυγκέντρωση προσφύγων δημιουργείται ασφυκτικό περιβάλλον. Ενώ, σε αρκετούς χώρους ήδη υπάρχουν συνθήκες κράτησης, όπως στο Κουτσόχερο, ή ιδιόμορφη απομόνωση των προσφύγων, όπως στο Ελληνικό, που οι κυβερνητικοί υπεύθυνοι δεν επιτρέπουν την είσοδο αλληλέγγυων, απομακρύνει μη αρεστές δομές, απαγορεύει να μοιραστούν φυλλάδια από εργατικά σωματεία, καλεί την αστυνομία, επιδιώκοντας προφανώς, η μόνη επαφή των προσφύγων με την ελληνική κοινωνία να είναι η κυβέρνηση και οι γελοίες τρομοκρατικές αραβόφωνες ειδήσεις της καθεστωτικής ΕΡΤ.

Στο Λιμάνι, κατά τον ωμό Δραγασάκη, η επιχείρηση εκκένωσης (κατά τους πιο εκλεπτυσμένους η επιχείρηση αποσυμφόρησης) θα τελειώσει πριν την τουριστική κίνηση του

Πάσχα. Και για αυτό μπαίνουν τα μεγάλα μέσα, κυβερνητικοί και δήθεν αλληλέγγυοι, που διαφημίζουν δομές με ανύπαρκτες καλύτερες συνθήκες, ψυχολογική βία, λιμενικοί που μπαίνουν στις σκηνές, παραπληροφόρηση. Η ελευθερία του Λιμανιού που κρατά τους πρόσφυγες στο χώρο υπονομεύεται, όταν το αίσθημα της ασφάλειας τους διακυβεύεται από τις συμπλοκές και τις φάρσες για βόμβες, που εξυπηρετούν τα σχέδια όσων θέλουν τη γρήγορη εκκένωση του λιμανιού.

Η φαιά προπαγάνδα των κυβερνητικών ΜΜΕ που έκαναν πρώτη είδηση τις συμπλοκές στο Λιμάνι, αλλά δεν είπαν κουβέντα για τη μαζική διαδήλωση των προσφύγων συμπληρώνει τη στοχευμένη επιχείρηση για να νομιμοποιήσει στη συνείδηση ότι μέτρα εγκλεισμού και φυλακίσεων είναι αναγκαία.

Η έλλειψη υπεύθυνης ενημέρωσης, η άγνοια των προσφύγων για τις δυνατότητες που έχουν, η μη πληροφόρηση για τα δικαιώματά τους αποβλέπουν σε ένα καθεστώς φόβου και ομηρίας των προσφύγων. Το δικαίωμα πρόσβασης στο άσυλο διακυβεύεται, όταν οι αιτήσεις για άσυλο δεν μπορούν να υποβληθούν, γιατί η κατάθεση στα γραφεία καταργήθηκε, τα τηλέφωνα δεν απαντούν και το skype δεν δουλεύει.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είτε μέσω της κυβέρνησης, είτε μέσω περιφερειών και δήμων, αποδεικνύεται ότι εφαρμόζει χωρίς αναστολές, μια απάνθρωπη πολιτική επαναπροωθήσεων, φυλακίσεων, απελάσεων προσφύγων, με μπόλικες υποκριτικές δηλώσεις περί ανθρωπιστικών αξιών. Χυδαία αντιμετωπίζει το προσφυγικό ως μια ευκαιρία για στήσιμο νέων ΜΚΟ διαχείρισης κονδυλίων και ανάθεσης τομέων της δημόσιας πρόνοιας, ενώ ο Μάρδας τάζει ευνοϊκότερη μεταχείριση σε επενδυτές πρόσφυγες.

Η αντικαπιταλιστική αριστερά το επόμενο διάστημα χρειάζεται να συμβάλλει για να σηκωθεί, μαζί με τους στόχους για τα άλλα εργατικά και λαϊκά προβλήματα, πιο ψηλά ένα αντιπολεμικό –αντιϊμπεριαλιστικό κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες. Να ακυρώσουμε τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, να απαιτήσουμε κλείσιμο των βάσεων, να μη συμμετέχει η χώρα μας στους πολεμικούς σχεδιασμούς. Να φύγει το ΝΑΤΟ από το Αιγαίο και η Ελλάδα από το ΝΑΤΟ. Να μπει τέρμα στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, τις συμμαχίες Ελλάδας με Τουρκία, Ισραήλ, Αίγυπτο. Να γκρεμιστεί η ΕΕ των φρακτών και του σφαγείου των λαών.
Να εμποδίσουμε τις απελάσεις, τις επαναπροωθήσεις και τις φυλακίσεις των προσφύγων. Να μη δεχτούμε ποτέ και πουθενά φυλακίσεις τους. Να ανοίξουν τα σύνορα για απρόσκοπτη διέλευση των προσφύγων, να φύγει η Frontex και να σταματήσουν οι πνιγμοί. Να μπει τέρμα στις αντιπροσφυγικές-αντιλαϊκές πολιτικές της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Να υπερασπίσουμε το δικαίωμα των προσφύγων στο άσυλο, κόντρα στο νέο νόμο που πρέπει να ακυρωθεί. Σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε σχολή και γειτονιά να προβάλλουμε συγκεκριμένες διεκδικήσεις κατάλληλων χώρων διαμονής, κάλυψη της σίτισης και περίθαλψης των προσφύγων, να απαιτήσουμε πρόσβαση και ίσα δικαιώματα στη μόρφωση και τη δουλειά.

Να δράσουμε κόντρα στη ξενοφοβία, με τις αρχές της εργατικής διεθνιστικής αλληλεγγύης και να υψώσει τοίχο στη διάδοση των συντηρητικών φασιστικών ιδεών και φραγμό στις ρατσιστικές επιθέσεις.

Να υψώσουμε πιο ψηλά τη σημαία της λαϊκής αγωνιστικής αλληλεγγύης, που σε αντίθεση με τη φιλανθρωπία και τον απολίτικο εθελοντισμό, δεν συγκαλύπτει, δεν βάζει πλάτη ούτε υποκαθιστά την ευθύνη της κυβέρνησης, των περιφερειών και δήμων. Αντίθετα έχει διεκδικητικά χαρακτηριστικά και προσανατολισμό ενάντια στις αντιπροσφυγικές πολιτικές κυβέρνησης και Ευρωπαϊκής Ένωσης και διαχωρίζεται από τη φιλανθρωπία των εταιρειών, των ΜΚΟ, της εκκλησίας και την υποταγμένη λογική του συστημικού εθελοντισμού.

Μαζί με τους πρόσφυγες σε κάθε περιοχή να οργανώσουμε τον αγώνα για τα δικαιώματά μας, ενάντια στον πόλεμο, για το κοινό μας μέλλον. Οι μέχρι τώρα κοινές κινητοποιήσεις με τους πρόσφυγες μας έδειξαν ότι μπορούμε από κοινού να παλέψουμε και την Κυριακή 10 Απρίλη να ακουστεί πιο δυνατά η φωνή όλων μας για την ειρήνη, από τη βάση της Σούδας στην Κρήτη, τα γραφεία της Frontex στο Λιμάνι του Πειραιά, μέχρι τις εγκαταστάσεις του 3ου σώματος στρατού και το Λιμάνι της Θεσσαλονίκης.

Πηγή: ΠΡΙΝ